

Dokud nebyly, až na výjimky, mezi kapelami a muzikanty profesionálové, byla otázka peněz až na druhém místě. Hrál se obvykle za benzín a guláš a problémy pořadatelů byly spíše s povolováním akcí či interpretů.

Dnes už se tou naší hudbou živí řada kapel a písničkářů. Je to jejich zaměstnání, jejich výdělek. Těžko se můžeme divit, že prostě na určité výši honoráře trvají. Nedávno jsem vyslechl připomínku na adresu jednoho písničkáře, že si za vystoupení řekl tak vysokou částku. Pominu výši částky, která mi přišla spíše nízká, ale zamrzelo mne to. Nedělejme z profíků vydřiduchy - vždyť je to jinak. Za onen "párek a benzín" si může dovolit přijet jenom ten, kdo se muzikou neživí. A nakonec - kdo z nás by chodil do práce jen z lásky k povolání?

Taky bych rád vyvrátil mýtus o tom, že jsme všichni kamarádi, a tudíž kamarád musí být i interpret. A měl by tedy po koncertě si s náma sednout a sypat ze sebe moudra a zpívat nejméně do rána. Je to určitě moc fajn, když to někdo dělá (ahoj, Samsone), ale nezlobme se na ty, kteří po vystoupení odjedou.

Každá lepší kapela či lepší interpret stál, stojí nebo bude stát před rozhodnutím, zda se vrhne do profi arény nebo ne. Je to jen a jen jeho volba a my ostatní ji musíme respektovat. Že osobně mám raději ty druhé, je zase volba moje. Ony plnoprofesionály ale proto v žádném případě nemám právo za to kritizovat.

Každý si svou cestu volí sám. Písnička by měla oslovit a přinést radost do dušiček... A o to by mělo jít hlavně.